

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. In Apostolicæ Sedis &c. Epistola Alexandri Papæ III. ad Joscium
Archiepiscopum Turonensem & ejus suffraganeos. Confirmat sententiam
interdicti latam in Cismarinam terram regis Angliæ propter vim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1172.

§. 22. Quia vero in Christo omnes unus sumus, & non est personarum differentia apud Deum, tam remissionis peccatorum quam alterius beneficentiae, atque Apostolicae benedictionis, quae vobis indulta est, etiam familiam vestram, & servientes vestros volumus esse participes.

§. 23. Cum autem fratres vestri, qui ad suscipiendas collectas destinati fuerint, in Civitatem Castellum, vel vicum advenerint, si forte locus ille interdictus sit, in jocundo eorum adventu, pro Templi honore, & eorumdem Militum reverentia, semel in anno aperiantur Ecclesiae, & exclusis excommunicatis divina Officia celebrentur.

§. 24. Nulli ergo omnino hominum liceat praedictum locum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, set omnia integra conserventur vestris & aliorum Dei fidelium usibus omnimodis profutura.

§. 25. Si quis igitur hujus nostrae constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonitus, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat.

§. 26. Conservantes autem haec omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus benedictionem & gratiam consequantur Amen. Amen. Amen.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 569.

Epistola Alexandri Papae III. ad Joscium Archiepiscopum Turonensem & ejus suffraganeos Confirmat sententiam interdicti latam in Cismarinam terram regis Angliae propter vim illatam S. Thomae Cantuariensi Archiepiscopo.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Jo. Turonensi Archiepiscopo & universis suffraganeis ejus & Ecclesiasticis personis in sua provincia constitutis salutem, & Apostolicam benedictionem.

IN Apostolicae sedis specula licet immeriti constituti, universorum excessus per nos aut per eos qui sunt in partem sollicitudinis nobis commissae assumti, provida debemus circumspectione corrigere, & singulorum erratibus pontificali moderantia obviare: ne nobis dissimulantibus, vitia videantur virtutibus prevalere.

§. 1. A memoria siquidem nostra non excidit, qualiter pro pace Sanctae recordationis Thomae Cantuarie Archiepiscopi, cujus anima Deo, sicut credimus praetioso Martyrio dedicata in Coelis cum sanctis habitat, juxta Officij nostri debitum solliciti & vigiles existentes, venerabilibus fratribus nostris Willelmo Senonensi Apostolicae sedis legato & Ro. Rothomagensi Archiepiscopis mandaverimus, ut si Rex Anglorum ei Ecclesiam suam in omni pace & libertate non dimitteret, & ablata non restitueret, nec pacem quam secum fecerat firmiter conservaret, terram ejus Cismarinam interdicto subicerent: & si uterque aliquo casu interesse non posset, vel nollet, alter nihilominus mandatum nostrum studiosus adimpleret.

§. 2. Quia vero praenominato Ro. Rotomagensi nolente mandatum nostrum exequi, id per jam dictum Senonensem est adimpletum, nos de communi fratrum nostrorum consilio, sententiam quam idem Archiepiscopus de mandato & auctoritate nostra in totam terram Cismarinam praedicti regis Angliae protulisse dinoscitur, ratam & firmam habentes, & eam auctoritate Apostolica confirmantes, universitati vestrae per Apostolica scripta praecipiendo mandamus, & in virtute obedientiae sub periculo ordinis & Officij vestri praecipimus, quatinus eandem sententiam in terra quae est in ditione memorati Regis, usque ad dignam satisfactionem firmiter, & inviolabiliter observetis, & ab aliis faciatis inviolabiliter observari: nec aliquis vestrum eam relaxare, vel contra ipsam sine mandato Romani Pontificis vel legati ab eo destinati divina officia celebrare praesumat. Data Tuscul. II. Idus Maij.

De matribus quae prolis suae procurant interitum: de incestis, & alia feoda libidine: de iis qui cum sicca faece vini, & micis panis vino intinctis, Missam faciunt: de matrimoniis sine sacerdotali benedictione factis.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Upsellensi Archiepiscopo, & suffraganeis ejus.

VICE beati Petri Apostolorum principis, largiente Deo & Domino nostro, qui ait, *Speculatorem te dedi domui Israel*, super gentes & regna, licet immeriti, in Apostolicae sedis specula constituti: pontificalis officii debito pro universis compellimur sollicitudinem gerere, & antiquo hosti, qui tanquam saevissimus leo circuit quaerens quem devoret, pastoralis providentia obviare, ne gregem Dominicum invadat, & diversis eum vitiorum moribus laceret. Inde est, quod vehementi cor nostrum doloris pulsatur stimulo, audit quod in partibus vestris in tantum libido crudelis & turpis excreverit, ut quaedam mulieres prolis suae procurant interitum, earumque corruptores tam horrendo & detestabili facinori, non solum consentire, verum etiam persuadere praesumant: & alii incestuosa conjunctione, plerique cum jumentis abominanda se pollutione commaculent. Quae quantum sint gravia, & creatori nostro penitus inimica, ipsa sceleris atrocitas satis demonstrat; quam nec audientium aures sine ingenti possunt horrore percipere.

Si enim qui jactato in terram semine prolem volebat ex uxore suscipere, percussus a Domino testamenti veteris serie dinoscitur: qua poena feriendus esse monstratur, qui natum proprium non abhorret occidere, & mavult interire quam vivere? Cujus utique criminis poena, illud etiam persuadentes vel consentientes involvi, beatus Augustinus ostendit dicens: *se periculose decipiunt, qui existimant eos tantum homicidas existere, qui manibus hominem occidunt, & non potius eos per quorum consilium & fraudem & exhortationem, homines extinguunt. Nam Judaei Dominum nequaquam propriis manibus interfecerunt, sicut scriptum est: *Nobis non licet interficere quemquam. Sed tamen illis mors Domini imputatur, quia ipsi eum lingua interfecerunt dicentes: Crucifige, crucifige eum.**

Incestum vero quantum sacri abhorreat cano-

ANNO
1172.

IV.
Ex Labbe
Tsm. X. Col.
1263.